

Apostolisk suksesjon

fra St. Trofimus, en av de sytti, frem til i dag

i suksesjonslinjen til
Hans Høyærverdighet*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop for folkeslagene, under apostolisk oppdrag

1. St. Trofimus, en av de sytti CO

sendt ut av Kristus blant de sytti omkring år 30 e.Kr. (Lukas 10,1)
nevnt i Skriften: «Trofimus fra Efesus», St. Paulus' ledsager (Apostlenes gjerninger 20,4; 21,29; 2. Timoteusbrev 4,20)
første biskop av Arles, etter denne kirkens tradisjon

Denne linjen av apostolisk suksesjon strekker seg fra apostelen Trofimus, omkring år 30 e.Kr., til i dag, et tidsrom på 1 996 år per 2026.

St. Trofimus, St. Paulus' ledsager, æres som apostel blant de sytti av den ortodokse kirke, som feirer hans festdag 15. april sammen med apostlene Aristarkus og Pudens, og regner ham blant de sytti apostlene som æres samlet 4. januar. Kirken i Arles regner St. Trofimus som sin grunnlegger og første biskop, sendt fra Roma, slik pave St. Zosimus skrev i år 417 e.Kr., og ærer ham som St. Paulus' disippel; Den romersk-katolske kirke feirer festdagen for St. Trofimus av Arles 29. desember.

Kirkenes tradisjoner spriker når det gjelder hans senere liv. Den ortodokse tradisjonen beretter at St. Paulus' ledsager gav sitt liv i Roma under Nero, mens kirken i Arles regner ham som biskopen som grunnla den; og St. Gregor av Tours plasserte omkring år 590 e.Kr. Trofimus' misjon til Arles på 200-tallet.

Vigslene til bispeembetet skjedde, fra den ene til den neste, gjennom kirkene som er nevnt nedenfor.

Noen av biskopene i denne linjen æres også som helgener. Merkene ved navnene deres gjelder bare livets hellighet. De har ingen betydning for gyldigheten av noen vigsel: hver biskop som er oppført, har sin plass i suksesjonen på like fot, enten han æres som helgen eller ikke.

St. Helgen: en som en kirke offentlig ærer fordi vedkommende har levd et liv i heroisk hellighet og nå er hos Gud, og hvis minne den holder i hevd i sin kalender. I oldkirken ble helgener anerkjent gjennom tilrop fra de troende og deres biskoper; senere gjennom formell kanonisering i den romersk-katolske kirke og glorifisering i den ortodokse kirke.

Sal. Salig: i den romersk-katolske kirke en som er saligkåret, det formelle trinnet som går forut for kanoniseringen som helgen.

C Æres som helgen eller salig av den romersk-katolske kirke.

CO Æres som helgen av både den romersk-katolske og den ortodokse kirke.

Rød Martyr: en som gav sitt liv for troen.

Kirkene er ikke alltid enige om hvem som er helgen. Én kirke kan ære en person som en annen ikke ærer, og merkene viser hvilken kirke som ærer hver enkelt.

ARLES

Bispesetet i Arles i Gallia, grunnlagt av St. Trofimus. Biskopene av Arles fra Dionysius, som etterfulgte ham, til Virgilius. Fra dette bispesetet mottok St. Augustin bispevigsel for sin misjon til England.

2. Dionysios 80
3. Regulus 85
4. Felicissimus 100
5. Gratus 120
6. Ambrosius 145
7. Martinus 170
8. Ingenuus 180
9. Augustinus 200
10. Hieronymus 220
11. Savitius 230
12. Marcianus 240
13. Viktor 250
14. Marinus 270
15. Martinus II 270
16. Nicasius 330
17. Valentinus 342
18. Saturninus 354
19. Crescentius 365
20. Concordius 380
21. Constantinus 392
22. Heros 410
23. Patroclus 422
24. St. Honoratus CO 426
25. St. Hilarius CO 438
26. Ravennius 449
27. Leontios 463
28. Aeonius 493
29. St. Caesarius CO 502
30. Auxanius 542
31. St. Aurelianus CO 546
32. Sapaudus 556

33. Licerius 586
34. St. Virgilius [CO] 588

Canterbury

Bispesetet i Canterbury, grunnlagt av St. Augustin, som pave St. Gregor den store sendte for å bringe evangeliet til engelskmennene i 597.

35. St. Augustin av Canterbury [CO] 597
36. St. Laurentius [CO] 604
37. St. Mellitus [CO] 619
38. St. Justus [CO] 624
39. St. Honorius [CO] 627
40. St. Deusdedit [CO] 655
41. St. Theodoros av Tarsus [CO] 668
42. St. Brihtwald [CO] 693
43. St. Tatwine [CO] 731
44. St. Nothelm [CO] 735
45. Cuthbert 740
46. St. Bregowine [CO] 759
47. Jaenberht 766
48. Æthelhard 793
49. Wulfred 805
50. Feologild 832
51. Ceolnoth 833
52. Æthelred 870
53. Plegmund 890
54. St. Athelm [CO] 914
55. Wulfhelm 923
56. St. Oda [CO] 942
57. St. Dunstan [CO] 960
58. Æthelgar 988
59. Sigeric 990
60. Ælfric 995
61. St. Ælfheah [CO] *Martyr* 1006
62. Lyfing 1013
63. Æthelnoth 1020
64. Eadsige 1038
65. Robert av Jumièges 1051
66. Stigand 1052
67. Lanfranc 1070
68. St. Anselm [C] 1093
69. Ralph d'Escures 1114
70. William de Corbeil 1123
71. Theobald av Bec 1139
72. St. Thomas Becket [C] *Martyr* 1162
73. Richard av Dover 1174
74. Baldwin av Forde 1185
75. Reginald Fitz Jocelin 1191
76. Hubert Walter 1193
77. Stephen Langton 1207
78. Richard le Grant 1229
79. St. Edmund Rich [C] 1234
80. Sal. Bonifatius av Savoia [C] 1245
81. Robert Kilwardby 1273
82. John Peckham 1279
83. Robert Winchelsey 1294
84. Walter Reynolds 1313
85. Simon Mepham 1328
86. John Stratford 1333
87. Thomas Bradwardine 1349
88. Simon Islip 1349
89. Simon Langham 1366
90. William Whittlesey 1368
91. Simon Sudbury 1375
92. William Courtenay 1381
93. Thomas Arundel 1396
94. Henry Chichele 1414
95. John Stafford 1443

96. John Kemp 1452
97. Thomas Bourchier 1454
98. John Morton 1486
99. Henry Deane 1501
100. William Warham 1503
101. Thomas Cranmer 1533

Den engelske kirke

Etter reformasjonen, biskopene i den engelske kirke, hver vigslet av den biskopen som står oppført foran ham.

102. John Scory 1551
103. Matthew Parker 1559
104. Edmund Grindal 1559
105. John Whitgift 1577
106. Richard Bancroft 1597
107. George Abbot 1609
108. George Montaigne 1617
109. William Laud 1621
110. Brian Duppa 1638
111. Gilbert Sheldon 1660
112. Henry Compton 1674
113. William Sancroft 1678
114. Jonathan Trelawny 1685
115. John Potter 1715
116. Thomas Herring 1738
117. Frederick Cornwallis 1750
118. John Moore 1775

Amerika

Fra William White, som ble vigslet til biskop i Lambeth-palasset i 1787 for Kirken i De forente stater, til de biskopene som har ført denne suksesjonen frem til i dag.

119. William White 1787
120. Benjamin Treadwell Onderdonk 1830
121. Samuel Allen McCoskry 1836
122. William Edward McLaren 1875
123. William Montgomery Brown 1898
124. Wallace David de Ortega Maxey 1927
125. Nils Bertil Alexander Persson 1986
126. Samuel Guido, Jr. 2004

127.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Felles suksesjon med erkebiskopen av Canterbury

Den nåværende erkebiskopen av Canterbury, Sarah Mullally, og biskop Byers har den samme linjen av apostolisk suksesjon felles fra St. Trofimus ned til Thomas Herring (vigslet til biskop i 1738; erkebiskop av Canterbury 1747–1757). Med egne hender vigslet erkebiskop Herring de biskopene som begge linjene nedstammer fra: i linjen til erkebiskop Mullally, Robert Hay Drummond, i 1748; i linjen til biskop Byers, Frederick Cornwallis, i 1750.

De hellige ordener

Ordinasjon

17. august 2008, ved håndspåleggelse, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pennsylvania.

Bispevigsel

20. april 2013, ved håndspåleggelse under feiringen av den hellige eukaristi, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, som den dagen holdt til hos American Legion Post 16, Slatington, Pennsylvania.

Hovedkonsekrator

Hans Høyærverdighet Samuel Guido, Jr.

Medkonsekratorer

Biskop Bradley A. Varvil
Biskop Michael Byus
Biskop James Thompson

Attestene for ordinasjon og bispevigsel, sammen med fotografier fra bispevigselen, er gjengitt på siden Om biskopen.

Tjeneste

Vigslet til biskop 20. april 2013 innenfor Lutheran Orthodox Church, Inc., der han senere tjente som erkebiskop for bispedømmet Western North Carolina. Biskop Byers har ikke lenger noen tilknytning til dette samfunnet.

Doktor i teologi (*honoris causa*), tildelt av Lutheran Orthodox Church, Inc., 20. april 2013.

St. Trofimus, romansk skulptur, 1100-tallet, klostergangen i St. Trophime, Arles. Foto: SiefkinDR, via Wikimedia Commons, frigitt til fri bruk av fotografen; beskåret og skalert fra originalen.